

Savnlighed var noget tvivlsomt, skulde anvendes til Bygning af 8 permanente Høfder udfor Ferring Sø. I sin Motivering derimod har, som det vil ses, Vandbygningsdirektøren anført, at Diget og Høfderne ikke have noget med hinanden at gjøre, og at de kun kunne stilles lige i finantsiel Henseende, samt at det ikke kunde forsvares at bygge Høfder, blot for at holde Arbeidsstyrken paa Stedet. Dertil skal jeg bemærke, for det Første, at med Hensyn til Høfderne er man endelig kommen dertil, at det er den væsentligste Del af Foranstaltningerne til Kystsikringen, og at de derfor vel ogsaa kunne staa i Forbindelse med andre Foranstaltninger, som maa anses for at være af mere midlertidig Betydning. Men dernæst, uagtet Vandbygningsdirektøren er en Modstander mod Høfdebygning, har han dog nu erkjendt ikke alene, at Høfderne kunne holde sig, og ikke understyldes, men ogsaa, at han ikke kjender noget andet og bedre Middel til at sikke sig mod Kystens Afbrudning enten ved Strøm eller ved Bølgeslag. Dertil kommer, at selv om man ikke har nogen endelig Plan for Kystsikringen, hvad der jo er en af de Grunde, som er anført mod Fortsættelse af Høfdebygningen, tør jeg dog bestemt paastaa, at, hvorledes end Planen vil lægges, vil det dog — det vil Vandbygningsdirektøren vist ogsaa indrømme — være nødvendigt at bygge disse Høfder, idet man paa disse to svage Punkter, nemlig Ferring-Strand ved Nordenden af Bøvbjerg samt den nordlige Del af Limfjordstangen — ved de saakaldte Silkebakker — er udsat for Gjennembrud; men sker Gjennembrud der, saa vil, foruden at en stor Del af det bag ved liggende Land naturligvis udsættes for Udelæggelse, Følgen let blive, at man derved omgaa og angribes bagfra, hvorved de øvrige Foranstaltninger ville være aldeles spildte, og det erede Medlem for Thyhed Amts 2den Valgkreds (Sagd) vil da faae Ret, idet saa Høfderne ville komme til at ligge paa en D. Hvilken Plan man end vælger, vil det være nødvendigt at sikke disse to svage Punkter; thi man bliver nødt til at gaa ud fra Enderne af Tangen og til sidst samles paa Midten i Nærheden af Thyborøn Kanal. Men der er endnu et andet Punkt, som ogsaa har sin Betydning ved den fortsatte Bygning; det er, at man ikke er kommen til fuldstændig Sikkerhed, hvilken Afstand der skal lægges mellem Høfderne, idet man er begyndt med 300 Fod, er gaaet til 600 Fod, og nu endelig til 1200 Fod. Det vil let forstaaes, at, da der endnu kun er et mindre

Antal Høfder paa hvert Sted, kan man ikke have vundet nogen fuldstændig Sikkerhed i den Henseende — Afstanden spiller jo en ganske overordentlig stor Rolle med Hensyn til Beføstningen — og man bliver i det Mindste i nogen Tid nødt til i denne Henseende at gaa tilbøds forsøgsvis tilværts. Det er heller ikke umuligt, at man ved at lægge større Afstande mellem de stærkere og fastere Værker kan bygge mindre Strømbrydere saaledes, at derved tilveiebringes betydelige Besparelser. Hvad nu angaar Arbejderne, da skal jeg dertil bemærke, at det ingenlunde har været Kommissionens Flertals Mening at bygge Høfder for Arbejdernes Skyld; men det har været Meningen, at man ansaa det for et Tab, ja, et meget betydeligt Tab for Statskassen at standse disse Arbejder. Der er nu anskaffet endel Arbeidsvæbninger, deriblandt et Par Lokomobiler, saa at der vil vist tabes meget betydeligt ved, at disse Væbninger staa hen ubenyttede i længere Tid. Men dertil kommer, at man nu har faaet dels Ingeniører, dels Arbeidsformænd og Haandværkere, som nu en Gang ere kjendte med Arbejderne paa disse Steder, hvor man arbejder under aldeles forskjelligartede og meget ugunstige Forhold i Sammenligning med næsten alle andre Steder i Landet. Disse ville nu spredes, og naar man saa skal begynde igjen, nødes man til at antage nye Arbejdere, som ere uøvede, hvorved der selvfølgelig tilføies Staten Tab, idet Arbeidet derved bliver i en meget betydelig Grad fordyret. Jeg skal naturligvis ikke opholde mig længere herved, men da der er et Mindretal i Finantsudvalget, som har sluttet sig til den Anskuelse, er det mit Haab, at man inden Finantslovens tredie Behandling vil tage dette Spørgsmaal nærmere under Overveielse, ligesom jeg ogsaa vil gjøre den Henstilling til den høitærede Minister, om et Forslag om blot f. Ex. at bygge 4 Høfder for derved at holde Arbeidet gaende, ikke kan finde Tilslutning fra hans Side. Jeg vilde nemlig som sagt beklage, hvis man skulde standse med disse Arbejder, som nu en Gang ere paabegyndte, til Beskyttelse af to meget farlige Punkter, hvor et Gjennembrud vilde forarsage overordentlig store Ulykker og Udelæggelser, som man jo derved i en tilnærmelsesvis nær Fremtid uden meget store Udgifter kunde sikke sig imod.

Indenrigsministeren (See 1): Med Hensyn til Vindringsforslaget under Nr. 5, der angaar en Expedient til Besørgelsen af Tjenesten